

Kapitel 5

Bestemmelser om værdiansættelse

§ 26. Posterne i årsregnskabet værdiansættes i overensstemmelse med følgende almindelige principper:

1. Selskabet formodes at fortsætte sin virksomhed.
2. Værdiansættelsesmetoderne må ikke ændres fra det ene regnskabsår til det næste.
3. Værdiansættelsen skal i alle tilfælde ske under udvisning af behørig forsigtighed og især således:
 - a) at kun den fortjeneste, der er konstateret på balancetidspunktet, medtages,
 - b) at der tages hensyn til alle forudselige risici og eventuelle tab, som er opstået i løbet af det regnskabsår, årsregnskabet vedrører, eller i et tidligere regnskabsår, selv om disse risici eller tab først bliver kendt mellem balancetidspunktet og det tidspunkt, på hvilket årsregnskabet udarbejdes, og
 - c) at der tages hensyn til enhver værdiforringelse, hvad enten årsregnskabet udviser tab eller fortjeneste.
4. Der skal tages hensyn til indtægter og udgifter vedrørende det år, som regnskabet omfatter, uanset betalingstidspunktet.
5. Aktiv- og passivposternes bestanddele skal værdiansættes hver for sig.
6. Åbningsbalancen for hvert år skal svare til balancen for det foregående år.

Stk. 2. Disse almindelige principper kan fraviges i undtagelsestilfælde. Eventuelle fravigelser skal anføres i noterne og behørigt begrundes tillige med angivelse af deres indvirkning på selskabets aktiver og passiver, dets økonomiske stilling og resultatet.

§ 27. Værdiansættelsen af anlægsaktiver skal tage udgangspunkt i anskaffelses- eller kostpris.

Stk. 2. Anskaffelsesprisen fås ved til købsprisen at lægge de omkostninger, der er foranlediget af anskaffelsen indtil det tidspunkt, på hvilket aktivet tages i brug.

Stk. 3. Kostprisen fås ved til råvarernes og hjælpematerialernes anskaffelsespris at lægge de omkostninger, der direkte kan henføres til

det fremstillede aktiv. I kostprisen kan medregnes en rimelig del af de omkostninger, der kun indirekte kan henføres til det fremstillede aktiv, forudsat at disse omkostninger vedrører fremstillingsperioden.

Stk. 4. Renter af kapital, der er lånt til finansiering af anlægsaktiver, og som vedrører fremstillingsperioden, kan medregnes i kostprisen. Medregning af renter i kostprisen skal angives i noterne.

§ 28. Anskaffelses- eller kostprisen for anlægsaktiver med en begrænset brugstid skal formindskes ved afskrivninger, der tilsigter en systematisk afskrivning af aktiverne over deres brugstid.

§ 29. Er værdien af anlægsaktiver lavere end den værdi, hvortil de kan opføres efter §§ 27 og 28, af årsager, som ikke kan antages at være forbigående, skal de pågældende aktiver nedskrives til den lavere værdi.

Stk. 2. Finansielle anlægsaktiver kan nedskrives, således at de ansættes til den lavere værdi, som de har på balancetidspunktet.

Stk. 3. Ansættelse til den i stk. 1 og 2 nævnte lavere værdi kan ikke opretholdes, når begrundelsen for nedskrivningen ikke længere består.

Stk. 4. Nedskrivninger efter stk. 1 og 2 samt korrektionerne efter stk. 3 skal indgå i resultatopgørelsen. De skal begrundes behørigt og specificeres i en note, hvis dette ikke er sket i resultatopgørelsen.

§ 30. Materielle og finansielle anlægsaktiver, hvis værdi er væsentlig højere end anskaffelses- eller kostprisen eller det beløb, hvortil de er optaget i balancen for det foregående regnskabsår, kan dog opskrives til den højere værdi, hvis værdiforøgelsen må antages at være af varig karakter. Af- og nedskrivninger skal hvert år beregnes på grundlag af den værdi, der er opført for det pågældende regnskabsår, og udgiftsføres i resultatopgørelsen.

Stk. 2. Den værdiforøgelse, der er konstateret ved opskrivningen, skal overføres til opskrivningshenlæggelser under egenkapital. Der kan kun disponeres over opskrivningshenlæggelser som anført i stk. 3 og 4.